

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **A. K.**, zastoupená Mgr. Alenou Sayduevou Knapovou, advokátkou se sídlem Sukova 49/4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2021, č. j. OAM-90/ZA-ZA11-ZA13-2020, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2023, č. j. 32 Az 11/2021 - 96,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2021. Tímto rozhodnutím nebyla žalobkyni udělena mezinárodní ochrana podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Při posouzení věci vycházel krajský soud z následujícího skutkového stavu. Žalobkyně byla v minulosti léčena kvůli leukémii chemoterapií. V důsledku toho začala trpět degenerativním onemocněním kostí a kloubů s výrazným omezením hybnosti. V Arménii pro ni dle jejího tvrzení nebyla dostupná adekvátní léčba, proto odcestovala do Německa, kde podstoupila operaci kyčelního kloubu. Dle lékaře nebude nutné zákrok opakovat dříve než za 15 let (záruka na endoprotézu 20 let) V rámci dublinského systému pak byla po ukončení hospitalizace spojené s operací předána k azylovému řízení do České republiky.

[3] Krajský soud při hodnocení skutkového stavu předeslal, že u žalobkyně nepřípadá v úvahu poskytnutí mezinárodní ochrany podle § 12 a § 13 zákona o azylu, neboť ani žádné azylové důvody v tomto smyslu netvrdila. Pokud jde o udělení azylu z humanitárních důvodů, dospěl soud k závěru, že v průběhu řízení nebyl zjištěn žádný důvod zvláštního zřetele hodný, který by mohl takový postup odůvodnit. Zdravotní stav žalobkyně není natolik závažný, aby bylo možno uvažovat o humanitárním azylu, v současné době se léčí ve Fakultní nemocnici v Brně, přičemž jejím stěžejním zdravotním postižením nejsou problémy s dolními končetinami, ale s levým loktem. Mimo cvičení a rehabilitace nevyžaduje její zdravotní stav žádnou další operaci, lékařský zákrok, ani náročnou, ve vlasti nedostupnou léčbu. Není zároveň pravdou, že by v Arménii neexistovala dostupná léčba, žalobkyně sama uvedla, že operaci v Německu podstoupila z toho důvodu, že záruka po operaci endoprotézy činila v Arménii pouze 4 roky, zatímco v Německu 20 let. Zhoršení zdravotního stavu po návratu do vlasti žalobkyni nehrozí. Ze stejných důvodů pak dospěl krajský soud k závěru, že žalobkyně nesplňuje ani podmínky pro přiznání doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu.

[4] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Nesprávné posouzení právní otázky spatřuje v tom, že krajský soud nesprávně vyhodnotil splnění podmínek pro udělení humanitárního azylu anebo alespoň doplňkové ochrany. Vada řízení před správním orgánem, pro kterou měl dle jejího názoru krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušit, pak spočívá v nedostatečném zjištění skutkového stavu ohledně dostupnosti a kvality zdravotní péče v Arménii. V této souvislosti stěžovatelka nepovažuje za dostatečnou Zprávu Mezinárodní organizace pro migraci – údaje o zemi Arménie z roku 2019, neboť údaje o stavu zdravotnictví jsou již neaktuální. Stěžovatelka nakonec dovozuje i nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť dle jejího názoru se krajský soud nevypořádal dostatečně s námitkami ohledně jejího zdravotního stavu a přejal bez dalšího pouze argumentaci žalovaného. V nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku také spatřuje důvod přijatelnosti své kasační stížnosti.

[5] K tomu dále dovozuje, že po návratu do Arménie by u ní došlo k rychlému a nenávratnému zhoršení jejího zdravotního stavu, intenzivnímu utrpení a výraznému snížení předpokládané délky života. Podle jejího názoru jsou tak splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany dle kritérií obsažených v rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Paposhvili proti Belgii*. Stěžovatelka proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak napadený rozsudek, tak i rozhodnutí žalovaného, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[6] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný uvedl, že v napadeném rozsudku neshledává žádná pochybení. Zároveň má za to, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky a jedná se tudíž o nepřijatelnou kasační stížnost ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s.

pokračování

[7] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku z hlediska uplatněných stížnostních bodů, musel posoudit zmiňovanou otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[8] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[9] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti precizoval Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Podle tohoto usnesení lze kasační stížnost považovat (mimo jiné) za přijatelnou také tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele*. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) Krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu. b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, že se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné.

[10] Stěžovatelkou dovozovaná nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku by zajisté spadala do kategorie výše uvedených pochybení odůvodňujících přijatelnost kasační stížnosti, je ovšem třeba vzápětí uvést, že takovouto vadou napadený rozsudek zjevně netrpí. Krajský soud velmi pečlivě a s odkazy jak na lékařské nálezy, tak i relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu ozřejmil, proč nepovažuje zdravotní stav stěžovatelky za natolik závažný, aby odůvodňoval jakoukoliv formu mezinárodní ochrany, stejně tak odůvodnil, proč stěžovatelka nesplňuje kritéria rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 13. 12. 2006 ve věci stížnosti č. 41738 *Paposhvili proti Belgii*. Podrobně se zabýval také otázkou, zda by vzhledem k úrovni zdravotnictví v Arménii hrozilo stěžovateli po návratu nebezpečí vážného zhoršení zdravotního stavu a vysvětlil, proč jí dle jeho názoru takové nebezpečí nehrozí. Není tedy pravdou, že by krajský soud námitky stěžovatelky obsažené v žalobě nedostatečně vypořádal, právě naopak, na str. 3-8 odůvodnění rozsudku se jim věnoval (vzhledem ke stručnému obsahu žaloby) dokonce nadstandardním způsobem. K vypořádání těchto námitek soudem stěžovatelka v kasační stížnosti v podstatě nic konkrétního neuvedla.

[11] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že text kasační stížnosti neobsahuje žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatelky, Nejvyšší správní soud ji proto podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[12] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že náklady žalovaného nepřesáhly náklady jeho běžné úřední činnosti, neshledal Nejvyšší správní soud nad rámec

výše uvedeného podmínky pro aplikaci usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, věty II.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. září 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu